

тако и ради одбране законитости и закони наредба, који је сваки, особито свака власт дужна тачно набудавати“, решење

1.) Да свака власт „сваку могућну економију набудава“ при набувању потреба своје канцеларије, и да мотри, да се ствари набуване добро чувају, уредно и само по потреби троше и употребљују, јер ће у противном случају она, а нарочито и имено њен „Старшина одговору подлећи“.

2. Да без вишег одобрења ниједна власт не сме „без предвари-телно полученог за го вишег одобрења“ да потроши ни најмању суму преко одређеног буџета; иначе јој се „самовољни издатак“ неће признати.

(Зборник закона и уредаба, књ. VI, 1853, 80)

385

26 март 1852

Распис о примени закона о бунтовништву од 22 октобра 1843 и Казнителног законика за полицајне преступке од 27 маја 1850 „по височајшем решењу“.

1.) Ко из зле намере и пакости оговара постојеће земаљске власти или чиновника, који власт врши, или који речи управљене на поругу земаљских власти просипа или разноси и тиме даје повода непоретку и нарушењу мира, да се као злочинац по § 11. законика полицајног преда грађанском суду на осуду, како би се као издајник по § 1. закона од 22 октобра 1843 осудити могао.

2.) Ко из лакоумља то ради, да се по § 11. полицајног законика полицајном влашћу осуди и казни. По овоме правилу оговарање чиновника за његово званично дело сматраће се за оговарање власти, а за приватно за приватну увреду, која ће се по § 45 и 46 полицајског законика казнити.

3.) За приватне увреде стоји сваком на вољу, да се тужи и тражи задовољења и по томе, ако се нико не тужи за учињену увреду, неће се ствар у ислеђење и пресуђење узимати; али

4.) Опорочавање и оговарање ма које власти и речи управљене на поругу власти или чиновника који ради у име власти, полицајски чиновници дужни су иследити и достојној казни подвргнути, не чекајући ни на какву тужбу. Који од њих ово правило пренебрегне, да се по чл. 7 Уредбе о главним дужностима чиновника осуди.

5.) Кад ма који чиновник ма коју земаљску власт или чиновника, „у име њено дејствујућег“, за дела званична опорочава и оговара било пред народом било пред чиновницима, да се по чл. 7 Уредбе о главним дужностима чиновника осуди и казни. Претпостављено Попечитељство ће у оваквом случају наредити, да се ствар код надлежне власти иследи и пресуда изрече.

6.) Ко се усуди да просипа такве речи, које би очевидно на подизање и подстрекавање народа тежиле, те да би се тиме поколебање Устава, законите власти и нарушење мира и поретка произвело, такав, ма ко он био, има се под строги затвор одмах да стави и од полицијске власти без одлагања на испит узме, а Попечитељство унутрашњих дела „штафетално“ извешће поднесе, које ће наредити, како ће се такав „преступник“ изванредно надлежним судом осудити по закону од 22 октобра 1843 г.

7.) И кметови варошки и сеоски спадају у број власти. Зато сваки, који би власт ову или дела старешина оговарао, има се по гл. 11 законика полицајског да казни.

(„Распис попечитељства унутрених дела свим полицајским властима издан по височајшој заповести“).

(Речник закона и уредаба, 231)

386

15 мај 1852

Замена §-а 7 Устројства Врховног суда и §-а 8 Устројства Апелационог суда и објашњење §-а 12 Устројства Врховног суда и §-а 7 и 14 Устројства Апелационог суда.

Због неуредности у подношењу правних лекова против пресуда издана је, сагласно са Совјетом, следећа замена §-а 7 Устројства Врховног суда и §-а 8 Устројства Апелационог суда, као и објашњење §-а 12 Устројства Врховног суда и §-а 7 и 14 Апелационог суда:

§ 1. Парнична страна, која не би задовољна била с пресудом или рјешенијем, било то Првостепеног Суда или Суда Апелационог, дужна је своје незадовољство, па и побуђења, која би за то имала, у законно време изјавити или поднети код надлежног првостепеног суда.

§ 2. Тако исто и против пресуда или против рјешенија Врховног Суда мора касателна страна своју жалбу или своје незадовољство